

ה"ת 45239/08/15 - ירין ואמין קאר בע"מ, עבד אלראוף עמאש נגד משטרת ישראל תחנת שפרעם

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 45239-08-15 ירין ואמין קאר בע"מ ואח' נ' משטרת ישראל תחנת שפרעם
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
מבקשים 1. ירין ואמין קאר בע"מ
2. עבד אלראוף עמאש
נגד
המשיבה
משטרת ישראל תחנת שפרעם

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס, המוגשת לפי סע' 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), נוסח חדש, תשכ"ט 1969. המדובר ברכב מסוג מרצדס, שנת ייצור 2006, מס' רישוי 1664060 (להלן: "הרכב").

החלטה זו ניתנת לאחר שהתקיים דיון במעמד המבקשים ונציג המשיבה ובמעמד מר ישראל חביב הטוען לבעלות ברכב.

המשיבה הודיעה כי אין לה עוד עניין ברכב והיא תשחרר אותו לגורם עליו יורה ביהמ"ש.

טענות הצדדים

1. עפ"י הנטען בבקשה, ביום 15/7/15 רכשו המבקשים, סוחרי רכב ובעלים של מגרש לסחר בכלי רכב משומשים, את הרכב נשוא הבקשה מהבעלים הקודם, גב' קרולין כליבאת באמצעות אביה מר ראיד כליבאת (להלן: "כליבאת") לאחר שהוצג לפניהם רישיון רכב מקורי המעיד על בעלותה של גב' כליבאת ברכב.

2. לגרסת המבקשים, שווי הרכב הינו כ- 100,000 ₪ ותמורתו שולמה בהעברת שני רכבים לכליבאת, האחד מסוג סקודה אוקטביה, שנת ייצור 2012 מס' רישוי 8395476 והשני מסוג מזדה 3, שנת ייצור 2012 מס' רישוי 4277475, כאשר מנגד הוסיף כליבאת סכום מזומן של 10,000 ₪. בעקבות כך הועברה, ביום 16.7.15, הבעלות ברכב על שמו של המבקש 2.

לבקשה צורפו עותק מזכרון הדברים מיום 15.7.15, רישיון רכב ע"ש גב' קרולין כליבאת ורישיון רכב ע"ש המבקש

עמוד 1

2.

3. ביום 13/8/15 נתפס הרכב בעת שהיה במגרש של המבקשים, בחשד כי מדובר ברכב גנוב.

התפיסה הינה על רקע תלונה שהוגשה במשטרה ביום 13/7/15 ע"י מר ישראל חביב (להלן: "המתלונן"), בה נטען כי הרכב נגנב ע"י מר כליבאת עת נכח המתלונן במגרשו.

4. בדיון שמעתי ארוכות את גרסתו של המתלונן לפיה הוא היה הבעלים של הרכב והמחזיק בו עד לגניבתו, חרף העובדה כי זה לא נרשם על שמו במשרד הרישוי.

המתלונן טען, כי כליבאת נטל ממנו את החזקה במרצדס בכוח עת ביקר במגרש שלו בטמרה, שם חיכו לו ארבעה בריונים שאיימו עליו בסכין וגנבו ממנו את הרכב. המתלונן טען, איפוא, כי העברת הבעלות ע"ש גב' כליבאת נעשתה אגב זיוף ובמרמה.

5. אל מול טענותיו אלה של המתלונן טוען ב"כ המבקשים, כי המבקשים קנו את הרכב בתמורה ובתום לב מבעליו הרשום וכי אין לטענות המתלונן כדי להשפיע על זכויותיהם ברכב, ודאי לא במסגרת ההליך של החזרת תפוס.

דיון ומסקנות

6. אקדים ואציין כי ביהמ"ש בהליך של החזרת תפוס אינו מכריע בזכויות הקנייניות של הצדדים והחלטה בבקשה אינה מחליפה מתן פס"ד הצהרתי בעניין. המדובר בהכרעה זמנית אשר קובעת מי יהא זה שיחזיק ברכב ומה יעשה בו, תוך שמירת זכותם של יתר הנוגעים בדבר לפנות להליכים אזרחיים מתאימים. הכרעה בהליך כאן אינה נועלת את השער בפני הגשת תביעה אזרחית להצהרת בעלות על הרכב.

7. כפי שכבר הובהר בפתח החלטה זו, אין למשיבה כל עמדה בדבר הגורם אליו ביהמ"ש יורה להשיב את הרכב ומכאן שבמסגרת ההכרעה כאן, ביהמ"ש אינו נדרש לפרמטרים הרגילים הנדונים בבקשה להחזרת תפוס לפי סע' 34, לאמור איזון בין האינטרס הציבורי לאינטרס של הפרט.

8. לאחר ששמעתי את טענותיהם של שני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, שוכנעתי כי יש להורות על שחרור הרכב לידי המבקשים, כאשר שני הנימוקים העיקריים לכך הם: רכישת הרכב ע"י המבקשים ממי שהיה הבעלים הרשום שלו, והדברים נכתבים בשלב זה לאור המסמכים שהוגשו, והעברת הבעלות ע"ש המבקש 2, והעובדה כי הרכב נתפס בזמן שהם החזיקו בו.

עפ"י המסמכים שהוגשו, המבקשים העוסקים בסחר בכלי רכב, רכשו את הרכב נשוא המחלוקת מגב' כליבאת עפ"י זכרון דברים שנערך ונחתם ביום 15/7/15, כאשר בזמן רכישתו הוא היה רשום על שמה ולאחר רכישתו, העבירו המבקשים בעלות במשרד רישוי ע"ש המבקש 2.

9. אל מול שני נדבכים חשובים אלה, מעלה המתלונן טענות שונות בדבר מעשה מרמה ועוקץ של כליבאת, ואולם לא ניתן להתעלם בשלב זה מכך שהרכב לא היה רשום על שמו (של המתלונן) אי פעם והוא לא ממש הצליח להבהיר את מקור הזכויות שלו בו. בנסיבות אלה ומאחר ובהכרעה זמנית עסקינן, אני סבורה כי זכותם של המבקשים על העליונה וכי זכאים הם לקבל בחזרה את הרכב לידיהם, כאשר דרכו של המתלונן פתוחה להגשת תביעה מתאימה בביהמ"ש.

10. לפני סיום אעיר כי חרף העדר רישום על שמו של המתלונן וחרף הטענות הלא סדורות שהביא, לא מן הנמנע הוא כי נפל למעשה עוקץ של אותו כליבאת, אשר לדברי נציג המשיבה לא אותר לחקירה והמגרש שבו עסק אינו פעיל עוד. השאלה שיש לבחון, בבוא העת, היא אם למבקשים עומדת ההגנה של תקנת השוק, כאשר במסגרת זו יש לבחון בקפידה, אם יש להם חלק - **בין במעשה ובין במחדל** - במעשיו של כליבאת ואם התנהלותם עומדת במבחן התום לב !

11. לאור המקובץ, אני מורה על שחרור הרכב לידי המבקשים. כדי לאפשר למתלונן לפנות בהליך מתאים בביהמ"ש, ככל שהוא מעוניין בכל, **אני אוסרת על המבקשים לבצע כל דיספוזיציה ברכב לפרק זמן של 30 ימים.**

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים ולמר ישראל חביב ותודיע לנציג המשיבה כי תיק החקירה יעמוד לרשותו במזכירות הפלילית.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.